

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การย่อยสลายเซลลูโลสในใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. และ *Leifsonia* sp.

The digest

nia sp.

นางสาว

844

นายสรุจ

855

นางสาว

859

คณะอุตสาหกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๒๖

๒๕ ๕/๗๗

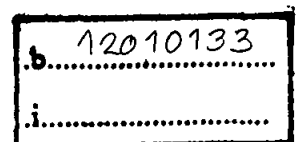
พ.ศ. 2550

๒๕๕๐

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 85420

วัน,เดือน,ปี..... 1.1 พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

การย่อยสลาย

The digest

Leifsonia sp.

Leifsonia sp.

นางสาว

40844

นายสรุ

40855

นางสาว รุเพชชา

เชยชน

วทศ 4/ว40859

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

(อาจารย์อพัชชา จินดาประเสริฐ)

19 / 11 / 2561

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นันทน์ภัต แก้วทิพย์กิจ, สรุจน์ วีรวัฒน์โยธิน และ สุพัสชา ใจอ่อน 2550 การย่อยสลาย
เซลลูโลสในใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. และ *Leifsonia* sp. สาขาเทคโนโลยีการหมัก
คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์อพัชชา จินดาประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ดร. อติสร
เสวตวิวัฒน์

ในการย่อยสลายเซลลูโลสในใบไม้แห้งโดยเชื้อแบคทีเรีย เพื่อทำการศึกษากิจกรรม
ของเอนไซม์เซลลูเลสและผลผลิตที่ได้จากการย่อยสลายเซลลูโลสในใบไม้แห้ง นำใบไม้
แห้งมาทำการหมัก *sp. strain*
43 โดยทำการเฝ้า *cellulose*
(CMC) เป็นเวลา *คือ 0, 24,*
48 และ 72 ชั่วโมง *เซลลูเลสและ*
ปริมาณกลูโคสที่ *sp. strain*
8 สามารถย่อยส *ณกลูโคส*
867.311 $\mu\text{g} / \text{ml}$ *strain 43*
ให้ปริมาณกลูโค *illus sp.*
strain 17 ให้ปริ *สามลำดับ*
มาณอาหารที่ *เหมาะสม*
มากกว่าอาหารเ *กรรมของ*
อนไซม์เซลลูเลส *แบคทีเรีย*

.....
.....
.....
(ลายมือชื่อนักศึกษา)

.....
(ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา)
.....
(ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)

..... 14 สิงหาคม 2551
วัน เดือน ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อพัชชา จินดาประเสริฐ และรศ.ดร. อติสร เสวตวิวัฒน์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและความรู้ต่างๆ ตลอดจนการตรวจทานและแก้ไขปัญหาพิเศษฉบับนี้จนสมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ น้อง สมาชิกในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอดในทุกด้าน โดยเฉพาะทางด้านกำลังใจและกำลังใจข้อคิดต่างๆ จนทำให้การทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อขอบคุณที่ช่วยเก็บทั้งกำลังใจและกำลังใจ และขอขอบคุณทุกความช่วยเหลือในการทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
บทที่ 2 ตรวจเอก	2
2.1 บาซิล	2
2.2 การย้อม	4
2.3 วัสดุแ	7
2.4 งานวิ	11
บทที่ 3 อุปกรณ์แ	13
3.1 เชื้อจุล	13
3.2 แหล่ง	13
3.3 อุปกรณ์	13
3.4 อาหา	15
3.5 สารเ	15
3.6 วิธีการทดลอง.....	15
3.7 การวิเคราะห์.....	17
3.8 สถานที่ทำการทดลอง.....	17
3.9 ระยะเวลาที่ทำการทดลอง.....	18
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง.....	19
4.1 ผลการทดลองการย่อยสลายใบไม้แห้ง โดยเชื้อ <i>Bacillus</i> sp. strain 8.....	19

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2 ผลการทดลองการย่อยสลายใบไม้แห้ง โดยเชื้อ <i>Bacillus</i> sp. strain 17.....	22
4.3 ผลการทดลองการย่อยสลายใบไม้แห้ง โดยเชื้อ <i>Leifsonia</i> sp. strain 43.....	25
4.4 ผลการทดลองการย่อยสลายใบไม้แห้ง โดยไมโซเชื้อ.....	28
บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง.....	31
เอกสารอ้างอิง.....	32
ประวัติผู้เขียน.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงรายละเอียดพื้นที่ปลูกผลผลิตพืชหลัก และไม้ยางพารา ปี 2543/2544 และ 2544/2545.....	9
2.2 ตารางที่ 2.2 แสดงศักยภาพชีวมวลของประเทศไทยปี 2544/2545.....	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 บาซิลลัส ซีเรียส (<i>Bacillus cereus</i>).....	2
2.2 โครงสร้างของเซลล์.....	5
2.3 โครงสร้างของผนังเซลล์ทั้ง ไม้เนื้ออ่อนและไม้เนื้อแข็ง.....	7
3.1 ไข่ไม้แห้งก่อนทำการทดลอง.....	13
3.2 การย่อยสลาย.....	17
4.1 ผลปริมาณกลู <i>Bacillus</i> sp.	20
4.2 ผลค่ากิจกรรม <i>Bacillus</i> sp.	20
4.3 ผลปริมาณกลู <i>Bacillus</i> sp.	21
4.4 ผลค่ากิจกรรม <i>Bacillus</i> sp.	21
4.5 ผลปริมาณกลู <i>Bacillus</i> sp.	23
4.6 ผลค่ากิจกรรม <i>Bacillus</i> sp.	23
4.7 ผลปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลายไข่ไม้แห้งโดยเชื้อ <i>Bacillus</i> sp. strain 17 ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ CMC เป็นเวลา 72 ชั่วโมง.....	24
4.8 ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายไข่ไม้แห้งโดยเชื้อ <i>Bacillus</i> sp. strain 17 ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ CMC เป็นเวลา 72 ชั่วโมง.....	24

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.9 ผลปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ <i>Leifsonia sp.</i> strain 43 ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ NB เป็นเวลา 72 ชั่วโมง.....	26
4.10 ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ <i>Leifsonia sp.</i> strain 43 ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ NB เป็นเวลา 72 ชั่วโมง.....	26
4.11 ผลปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ <i>Leifsonia sp.</i>	27
4.12 ผลค่ากิจกรรม: <i>Leifsonia sp.</i>	27
4.13 ผลปริมาณ ไม้ใส่เชื้อใน	29
4.14 ผลค่ากิจกรรม ไม้ใส่เชื้อใน	29
4.15 ผลปริมาณ ไม้ใส่เชื้อใน	30
4.16 ผลค่ากิจกรรม ไม้ใส่เชื้อใน	30

บทที่ 1

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม และในปัจจุบันได้มีอุตสาหกรรมทางการเกษตรและการแปรรูปเกิดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีวัสดุเหลือทิ้งเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน เช่น ใบไม้ กิ่งไม้ เปลือกผลไม้ เมล็ด รวมไปถึงผลผลิตที่เน่าเสีย ดังนั้นเพื่อเป็นการจัดการวัสดุเหลือทิ้งจึงมีการใช้เอนไซม์หลายชนิดในการย่อยสลายวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรและอุตสาหกรรมต่างๆ

โดยวัสดุเหลือทิ้ง

และ น้ำตาลไซ

มูลค่าของวัสดุ

แหล่งพลังงานท

ในปัญหาห้

เซลล์จากใบ

วัตถุประสงค์กา

1. ทดสอบ

17 และ *Leifsoni*

2. เพื่อหาแ

Leifsonia sp. strain 4๖

ยน้ำตาลกลูโคส

จะสามารถเพิ่ม

น้ำตาล นำมาเป็

น้ำตาล นำมาเป็

สามารถย่อยสลาย

p. strain 8 และ

: 17 และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ตรวจเอกสาร

2.1 บาซิลลัส ซีเรียส (*Bacillus cereus*)

(แผนกวิเคราะห์ข้อมูล ฝ่ายบริการข้อมูลและสารสนเทศ สถาบันอาหาร)

Bacillus cereus and other *Bacillus* spp. *Bacillus cereus* เป็นแบคทีเรียแกรมบวก สามารถสร้างสปอร์ได้ทั้งในที่ที่มีออกซิเจนและไม่มีออกซิเจนเซลล์ของมันเป็นแท่งขนาดใหญ่ และ sporangium ใน

ชีวเคมี ซึ่งใช้บอ

พิเศษนี้จะมีอยู่ใน

การแยกค

(*B. cereus* ส่วนใ

แตกของเมล็ดใ

B. anthracis ปก

B. cereus var. *m*

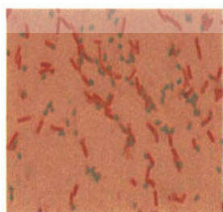
2.2 x 1.2-7.0 ไม

ออกมาขณะปนเป

บางสายพันธุ์สาร

อุณหภูมิ 4-5 อ

ระหว่าง 6-7 และสามารถเติบโตได้ดีในสภาพที่มีออกซิเจน และจะสร้างสารพิษเมื่ออยู่ภายใต้สภาพที่มีออกซิเจนน้อย (ภาพที่ 2.1)

ภาพที่ 2.1 บาซิลลัส ซีเรียส (*Bacillus Cereus*)

(ที่มา : http://www.techno.msu.ac.th/fn/center/pathogens/bacillus_cereus_and_other_bacill.htm)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งที่มาของเชื้อ บาซิลลัส ซีเรียส (ปิยะศักดิ์ ชุ่มพฤษ, 2543)

เชื้อ บาซิลลัส ซีเรียส พบได้ทั่วไปในธรรมชาติ ในดิน ฟุ่นละออง ผลิตภัณฑ์จากพืช เช่น ข้าว ธัญพืช แป้ง ผลิตภัณฑ์จากแป้ง เครื่องเทศ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ และเครื่องปรุงแต่งรสต่างๆ นอกจากนี้ยังพบในอุจจาระของคนที่มีสุขภาพปกติได้ประมาณ 15% อาหารที่พบว่ามีการปนเปื้อนของเชื้อ บาซิลลัส ซีเรียส จนทำให้เกิดอาการอาเจียนได้แก่ อาหารประเภทข้าว และแป้ง อาทิ มั้กะโรนี และข้าวผัด เนยแข็ง ผลิตภัณฑ์จากวานิลลาที่ทำในลักษณะยัดไส้ครีม ส่วนอาหารที่พบว่ามี การปนเปื้อนของเชื้อจนทำให้เกิดอาการท้องร่วง ได้แก่ ผักต่างๆ สลัด อาหารที่มีเนื้อสัตว์เป็นส่วนประกอบ ซอส ซุป และอาหารที่มีแป้งและครีมเป็นส่วนประกอบ

การวินิจฉัย

มีการยืนยัน

- (1) การอาเจียนของ
- (2) การจากอาหารที่
- (3) การทดสอบทาง

อาเจียนจะวินิจฉัยโรค

ต้องมีการตรวจสอบ รวมถึงอุจจาระและ

โรค foodborne illness
ity ของเชื้อ โดยการอาเจียน) โรคที่มีการยครังก็พอเพียงที่จะ

การเข้าสู่ร่างกาย (มอชกพร ชุ่มพฤษ, 2543)

บาซิลลัส ซีเรียส เป็นแบคทีเรียที่ทำให้อาหารเป็นพิษ และสามารถถ่ายทอดเข้าสู่ร่างกายได้ โดยการรับประทานอาหารที่มีเชื้อนี้ปนเปื้อน อาหารที่พบว่ามี การปนเปื้อนของเชื้อ บาซิลลัส ซีเรียส จนทำให้เกิดอาการอาเจียนได้แก่ อาหารประเภทข้าว และแป้ง อาทิ มั้กะโรนี และข้าวผัด เนยแข็ง ผลิตภัณฑ์จากวานิลลาที่ทำในลักษณะยัดไส้ครีม ส่วนอาหารที่พบว่ามี การปนเปื้อนของเชื้อจนทำให้เกิดอาการท้องร่วง ได้แก่ ผักต่างๆ สลัด อาหารที่มีเนื้อสัตว์เป็นส่วนประกอบ ซอส ซุป และอาหารที่มีแป้งและครีมเป็นส่วนประกอบ

อันตรายของเชื้อ บาซิลลัส ซีเรียส (ปิยะศักดิ์ ชุ่มพุกฤษ, 2543)

บาซิลลัส ซีเรียส เป็นแบคทีเรียที่สร้างสารพิษ การเกิดพิษมี 2 ลักษณะอาการคือ ทำให้อาเจียน (Emetic illness) และทำให้ท้องเสีย (Diarrhea illness) อาการอาเจียนมักเกิดจากการได้รับสารพิษชนิดที่มีความคงทน ที่สามารถมีชีวิตรอดได้ในอุณหภูมิสูงและค่าความเป็นกรด-ด่างสูง โดยผู้ป่วยจะเกิดอาการคลื่นไส้และอาเจียน ภายหลังจากการบริโภคอาหารที่มีสารพิษเข้าไป 11-15 ชั่วโมง แต่โดยทั่วไปมักปรากฏอาการภายหลังจากการบริโภคอาหารที่มีสารพิษเข้าไป 30 นาทีถึง 6 ชั่วโมง ส่วนอาการท้องเสียมักเกิดจากสารพิษชนิดที่ไม่ทนความร้อนและกรด ตามปกติใช้เวลาฟักตัวประมาณ 6-12 ชั่วโมง หลังจากบริโภคอาหารที่มีการปนเปื้อนสารพิษของเชื้อ อาการประจักษ์
ทรงอยู่ไม่เกิน

ลยทั่วไปอาการจะ

วิธีป้องกัน (ปิ

บลาศิลล์
เตรียมอาหารจ
เพราะหากใน
จะทำให้เกิด
จำนวนในอา
ขนส่งอาหาร
แล้ว ไม่ควรเก็บ

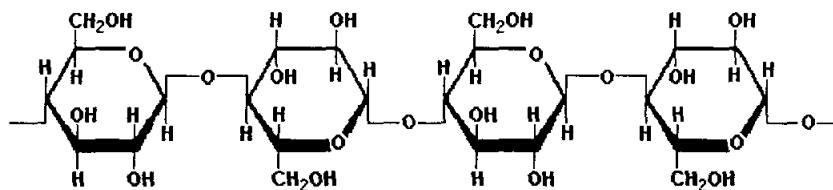
อาหาร ที่ต้องมีการ
ก่อนนำไปบริโภค
ณะหรือไม่สะอาด
เชื้อชนิดนี้อาจเพิ่ม
ก็ปรึกษา และการ
อาหารที่ทำให้สุก

2.2 การย่อยสลายเซลลูโลส

เซลลูโลสเป็นสารประกอบพอลิแซ็กคาไรด์ชนิดหนึ่งที่มีมากในผนังเซลล์ของพืช โครงสร้างของโมเลกุลเป็นแบบไม่มีกิ่งก้านสาขาประกอบด้วยหน่วยย่อยของน้ำตาลกลูโคสหลายๆ หน่วยมาต่อกันเป็นเส้นยาวด้วยพันธะแบบ $\beta(1-4)$ -glycosidic bond (ภาพที่ 2.2) เซลลูโลสจะไม่ละลายด้วยน้ำ ตัวทำละลายอินทรีย์หรือสารละลายด่างอ่อน แต่จะละลายในกรด และด่างแก่ เมื่อย่อยสลายโดยสมบูรณ์ด้วยกรดหรือเอนไซม์จะได้น้ำตาลกลูโคสอย่างเดียว แต่ถ้าการย่อยสลายตัว ไม่สมบูรณ์จะได้เซลโลไบโอส (Cellulobiose) ซึ่งเป็นไดแซ็กคาไรด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Disaccharide) และได้โอลิโกแซคคาไรด์ (Oligosaccharide) อื่นๆ (<http://www.sut.ac.th/e-texts/Agri/Ruminant%20Nutrition/unit%205.1.htm>)

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างของเซลลูโลส

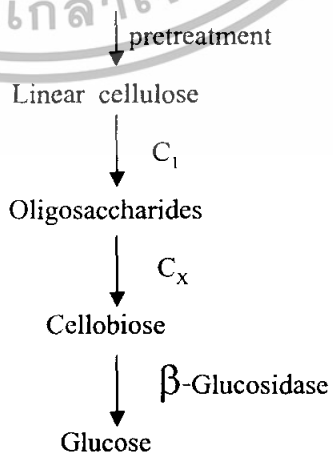
(ที่มา : http://www.elib-online.com/doctors/food_enzyme01.html)

เอนไซม์
เชิงซ้อน (Co
[Endoglucana
glucan cellob
ขั้นตอนการยั
(<http://www.s>

กุลเลสเป็นเอนไซม์
เอนร่วมกันคือ C_x
canases: 1,4-β-D-
es; EC 3.2.1.21)

เซลโลไบโอส
แบบส้อม
ไปเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เซลลูโลส (Cellulose) เป็นคาร์โบไฮเดรตโมเลกุลใหญ่ ประกอบด้วยโมเลกุลที่ต่อกันเป็นโซ่ยาวของกลูโคส พบมากในพืช เพื่อทำหน้าที่เสริมโครงสร้างของลำต้นและกิ่งก้านของพืช ผักและผลไม้ให้แข็งแรง เป็นส่วนประกอบหลักของผนังเซลล์ พืช และพบว่าสาร organic carbon ในโลกนี้มีมากกว่าครึ่งหนึ่ง เป็น เซลลูโลส โครงสร้างประกอบด้วย น้ำตาลกลูโคสหลายโมเลกุล ที่จัดเป็นเส้นยาวตรงเชื่อมต่อกันด้วย beta (1->4) glycosidic bonds ซึ่งสัตว์มีกระดูกสันหลังไม่มีเอนไซม์ที่จะย่อยได้ พวกสัตว์กินพืชกินเซลลูโลสเข้าไปมากแต่ไม่ได้ย่อยได้ด้วยกระบวนการย่อยของตนเองแต่เป็นเพราะมีพวกสิ่งมีชีวิตเล็กๆ พวกจุลชีพ (microbes) อยู่ที่ทางเดินอาหารที่สร้างเซลลูเลส สามารถย่อยสลายเซลลูโลส ได้ ร่างกายคนเราไม่สามารถย่อยสลายเซลลูโลสได้ แต่จะมีการทำงานอย่างแหล่งที่ให้เซลลูโลสนี้โดยอาศัยแบคทีเรียจำนวนมาก ประโยชน์ของผนังเซลล์ของพืช มีผลสามารถย่อยทำให้เป็นกรดและป้องกันคาร์โบไฮเดรต

ระดับให้ลำไส้ใหญ่
 ะถั่ว ผลไม้ จัดเป็น
 เป็นประจำทุกวัน
 รย่อยเซลลูโลสได้
 ลูโคส แต่ถ้าสลายไม่
 เพราะมีโมเลกุลใหญ่
 ซเป็นส่วนประกอบ
 ซึ่งแรงให้กับเนื้อเยื่อ
 เข้าไปแล้วร่างกายไม่
 นการขับถ่ายได้โดย
 กากอาหารที่ไม่ย่อย
 คสจำนวนมาก เป็น
 รางขับช้อน มีสูตร
 (C₆H₁₀O₅)_n ประกอบด้วยโมเลกุลของโมโนแซ็กคาไรด์ จำนวนมากมาย หลายพันโมเลกุล
 (<http://www.sut.ac.th/e-texts/Agri/Ruminant%20Nutrition/unit%205.1.htm>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 วัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร

พืชและวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรต่างๆจะมีเฮมิเซลลูโลส (Hemicellulose), เซลลูโลส (Cellulose) และ Pectic substances เป็นองค์ประกอบอยู่มาก สารประกอบพวกเฮมิเซลลูโลส, เซลลูโลส และ Pectic substances เป็นโพลีแซคคาไรด์ที่พบมากในผนังเซลล์ (Cell wall) ของพืช ขณะที่พืชยังมีชีวิตและอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์จะไม่ถูกทำลายโดยจุลินทรีย์ต่างๆเนื่องจากมีสารที่ยับยั้งการทำงานของจุลินทรีย์ แต่หลังจากที่พืชตายหรือมีบาดแผลเกิดขึ้น สารยับยั้งจะถูกทำลาย โครงสร้างของพืชก็จะถูกย่อยสลายโดยเอนไซม์ที่ผลิตขึ้นโดยจุลินทรีย์ โครงสร้างของผนังเซลล์พืชทั้งไม้เนื้ออ่อน

ดังนี้คือ

น.น. (ภาพที่ 2.3)

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างผนังเซลล์พืช (ที่มา : เทคโนโลยี)

- ชั้น Primary wall (P) จะหนาประมาณ $0.1-0.2 \mu\text{m}$ ซึ่งประกอบด้วย Cellulose microfibril ที่มีการจัดเรียงตัวกันแบบสุ่ม (Random) และถูกห่อหุ้มไว้ด้วยร่างแหของ เฮมิเซลลูโลส และ Pectic substances

- ชั้น Secondary wall (S) จะพบเฮมิเซลลูโลสกระจายอยู่ทั่วไป ชั้น S จะแบ่งย่อยออกเป็น ชั้น S_1, S_2 และ S_3 ชั้น S_1 หนาประมาณ $0.1-0.3 \mu\text{m}$ มีลักษณะเป็น Cellulose microfibril ที่มีการจัดเรียงตัวกันแบบ Cross hatch ในชั้น S_2 จะหนาประมาณ $1-5 \mu\text{m}$ ชั้นนี้เป็นชั้นที่ใหญ่ที่สุดในผนังเซลล์ของพืชและการเรียงตัวของ Cellulose microfibril จะเป็นระเบียบแบบเส้นขนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Parallel) ส่วนชั้น S_3 จะหนาประมาณ $0.1 \mu\text{m}$ การจัดเรียงตัวของ Cellulose microfibril ในชั้นนี้เป็นแบบ Flat helix และพบลิกนินบ้างเล็กน้อย

- ชั้น Middle lamella (M) จะเป็นชั้นที่เชื่อมต่อกันระหว่างเซลล์ของผนังเซลล์พืชที่อยู่ติดกัน ชั้นนี้ ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยลิกนินและ Pectic substances

2.3.1 ประโยชน์จากวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร (<http://www.dede.go.th/dede/index.php?id=437>)

ประเทศไทยนับเป็นประเทศเกษตรกรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ประชาชนมากกว่าร้อยละ 50 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลพลอยได้ที่สำคัญนอกเหนือจากผลผลิตการเกษตรก็คือ วัสดุเหลือทิ้งทาง

ชีวมวล (Biomass) ซึ่งรวมถึงเศษซากพืชและสัตว์ที่เสียหายจากโรงงาน ปริมาณชีวมวลขึ้นอยู่กับปริมาณ

มี เป็นต้น
เป็นพลังงานได้
ไม้ มูลสัตว์ ของ
จะแปรผันและ

2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แสดงรายละเอียดพื้นที่ปลูก ผลผลิตพืชหลัก และไม้ยางพารา ปี 2543/2544 และ 2544/2545 (หน่วย: พันไร่ / พันตัน)

ชนิด	2543/44		2544/45	
	พื้นที่เก็บเกี่ยว	ผลผลิต	พื้นที่เก็บเกี่ยว	ผลผลิต
อ้อย	5,421	49,070	6,320	60,013
ข้าว	65,640	25,608	63,283	26,514

ที่มา: สำนักกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 แสดงศักยภาพชีวมวลของประเทศไทยปี 2544/2545

ชนิด	ผลผลิต (10 ⁴ kg)	วัสดุเหลือใช้	ปริมาณวัสดุ เหลือใช้ (10 ⁴ kg)	ค่าความร้อน (MJ/kg)	พลังงาน (TJ)	เทียบเท่า น้ำมันดิบ (MT)	กำลังไฟฟ้า (MW)
อ้อย	60013.00	ชานอ้อย	3,615.00	14.40	52,056.04	1.23	764.21
		ยอดและใบ	17,870.19	17.39	310,762.62	7.36	4,105.92
ข้าว	26514.00	แกลบ	3,006.42	14.27	42,901.65	1.02	566.83
		ฟางข้าว	8,106.60	10.24	83,011.61	1.97	1,096.78
น้ำมัน							241.18
							18.75
							1.81
							382.91
							205.56
							64.48
							20.00
							11.73
							53.72
							147.03
มันสำปะหลัง							194.71
ถั่ว							6.97
ฝ้าย							22.27
ถั่วเหลือง	292.00	ลำต้นและ ใบ	590.97	19.44	11,488.51	0.27	151.79
ข้าวฟ่าง	145.00	ใบและต้น	117.64	19.23	2,262.18	0.05	45.14
เศษไม้	10268.00	กิ่งก้าน	2,669.68	14.98	39,991.81	0.95	528.39
รวมวัสดุ เหลือใช้			48,293.26				
รวมพลังงาน ทั้งหมด					721,935.91	17.10	9,630.18

ที่มา : กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) กระทรวงพลังงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางสาวจิตราวดี สมศรี และ นางสาวศุภพร อินทร์พรหม (2550) ได้ทำการศึกษาชนิดและปริมาณของแหล่งไนโตรเจนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์เซลลูเลสของเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้จากแหล่งธรรมชาติ โดยการนำแบคทีเรีย 6 สายพันธุ์ คือ สายพันธุ์ O₂, B1, B8, B12, B17 และ B43 ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่คัดเลือกได้จากแหล่งธรรมชาติและสามารถสร้างเอนไซม์ย่อยสลายเซลลูโลสได้ปริมาณสูงมาเลี้ยงในอาหาร production medium เพื่อผลิต crude enzyme ที่ได้ไปทำการศึกษากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส โดยแหล่งไนโตรเจนที่ใช้คือ Yeasr extract, Peptone และ Ammonium sulfate ซึ่งเชื้อแบคทีเรียทุกสายพันธุ์มีกิจกรรมเอนไซม์สูงในแหล่งไนโตรเจน Ammonium su

หน่วยต่อมิลลิกรัม 1,206.11 หน่วยในการผลิตเอน

นางสาวรัชต์ คัดเลือกจุลินทรีย์ นำเชื้อแบคทีเรียพบแบคทีเรียหมายเลข B17 ให้ค่ากิจกรรมเอนไซม์สูงที่สุดค่ากิจกรรมเอนไซม์สูงที่สุดค่าเท่ากับ 14.58 หน่วยต่อมิลลิกรัม

อนไซม์ 1,250.55 กิจกรรมเอนไซม์ที่มีความสามารถ

ทำการศึกษากิจกรรมเอนไซม์เซลลูเลส ไปส่องกล้องจุลทรรศน์พบ 5 isolates คือเชื้อแบคทีเรียรหัส B17 ในการศึกษากิจกรรมเอนไซม์เซลลูเลส จากนั้นนำมาทำการศึกษากิจกรรมเอนไซม์เซลลูเลส

รองลงมาคือ หน่วยงานที่ผ่านการ pretreat แต่ไม่มีสารอาหารอื่นเป็นองค์ประกอบ ส่วนหน่วยงานที่ไม่ผ่านการ pretreat จะผลิตเอนไซม์ที่ให้ค่า CMC_{Case} ต่ำที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 เชื้อจุลินทรีย์

3.1.1. เชื้อแบคทีเรียที่เรีย *Bacillus* sp. strain 8 และ 17

3.1.2. เชื้อแบคทีเรียที่เรีย *Leifsonia* sp. strain 43

3.2 แหล่งคาร์บอน

ใบไม้แห้งชนิด
แหล่งที่เก็บใบไม้
ซึ่งเก็บใบไม้ไว้ใน

ภาพที่ 3.1 ใบไม้แห้ง

วางร้อยละ 20
การลาดกระบัง

3.3 อุปกรณ์และเครื่องมือ

3.3.1. ขวดรูปชมพูนขนาด 1,000 มิลลิลิตร

3.3.2. ขวดปรับปริมาตร 100 และ 1,000 มิลลิลิตร

3.3.3. ปิเปตขนาด 1 , 5 และ 10 มิลลิลิตร

3.3.4. บีกเกอร์ขนาด 150 , 250 และ 1,000 มิลลิลิตร

3.3.5. หลอดทดลองขนาด 16 × 150 มิลลิเมตร

3.3.6. ที่วางหลอดทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.3.7. กระบอกตวงขนาด 100 , 250 และ 1,000 มิลลิลิตร
- 3.3.8. ลูกเข็มเข็ว
- 3.3.9. ตะเกียงแอลกอฮอล์
- 3.3.10. หม้อสแตนเลส
- 3.3.11. ที่คน (Spreader)
- 3.3.12. เตาแก๊ส
- 3.3.13. ลูกแก้ว
- 3.3.14. ขวดสีชา
- 3.3.15. สำลี
- 3.3.16. กระ
- 3.3.17. ซ้อน
- 3.3.18. แท่ง
- 3.3.19. คิวบ์
- 3.3.20. เครื่อง X-1 Allegra
- 3.3.21. เครื่อง
- 3.3.22. เครื่อง
- 3.3.23. เครื่อง cch
- 3.3.24. เครื่อง
- 3.3.25. เครื่อง y, USA
- 3.3.26. อ่างควบคุมอุณหภูมิของ memmert ประเทศ Germany
- 3.3.27. หม้อนึ่งฆ่าเชื้อแบบไอน้ำ (Autoclave) ของ Tomy ประเทศ USA
- 3.3.28. ตู้แช่เย็นมีราจ รุ่น BC-250 ผลิตโดยบริษัท พรีเมียร์มาร์เก็ตติ้ง ประเทศไทย
- 3.3.29. ขวดบ่มใบไม้พลาสติกใสขุ่นทนร้อนความจุ 1800 ลูกบาศก์เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง 4 นิ้ว สูง 9.5 นิ้ว ผลิตที่ประเทศ อิตาลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 อาหารเลี้ยงเชื้อ

- 3.4.1. อาหารเพาะเลี้ยงเชื้อ Nutrient agar (NA) (ภาคผนวก ก)
- 3.4.2. อาหารเพาะเลี้ยงเชื้อ Nutrient broth (NB) (ภาคผนวก ก)
- 3.4.3. อาหารเพาะเลี้ยงเชื้อ Carboxymethyl cellulose (CMC) (ภาคผนวก ก)

3.5 สารเคมี

- 3.5.1. Cupper(II)sulfate ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$)
- 3.5.2. Sodium dihydrogen phosphate (Na_2HPO_2)
- 3.5.3. Sod
- 3.5.4. Sod
- 3.5.5. Sod
- 3.5.6. Am
- 3.5.7. Sulf
- 3.5.8. Dis
- 3.5.9. Tris
- 3.5.10. Am
- 3.5.11. Pot
- 3.5.12. di-j
- 3.5.13. Ma
- 3.5.14. alc
- 3.5.15. alc

3.6 วิธีการทดลอง

3.6.1 การเตรียมหัวเชื้อ

เตรียมหัวเชื้อแบคทีเรีย *Bacillus* sp. และ *Leifsonia* sp. โดยเพาะเลี้ยงในอาหารเหลว Nutrient broth (ภาคผนวก ก) ปริมาตร 100 มิลลิลิตร บ่มที่อุณหภูมิห้องบนเครื่องเขย่าความเร็วรอบ 150 รอบต่อนาที เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3.6.2 การเตรียมตัวอย่างใบไม้แห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก็บใบไม้แห้งชนิดต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยใบขนุนแห้งร้อยละ 80 และ ใบไม้แห้งชนิดต่างๆร้อยละ 20 นำมาฉีกให้ละเอียดเป็นชิ้นเล็กประมาณ 1-3 เซนติเมตร

3.6.3 การศึกษาการย่อยสลายใบ ไม้แห้งโดยเชื้อแบคทีเรีย *Bacillus* sp.

1. นำหัวเชื้อแบคทีเรีย *Bacillus* sp. จากข้อ 3.6.1 มาคลุกใส่ลงในอาหารเหลว NB และ CMC ปริมาตร 500 มิลลิลิตร อย่างละ 25 มิลลิลิตร

2. ใส่ลงในขวดบ่มที่มีใบไม้แห้งที่ 20, 40 และ 60 กรัม โดยกดให้ใบไม้จมลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ แล้วปิดฝาไม่ต้องแน่น

3. นำไปบ่มที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 72 ชั่วโมง โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำหนักทุกๆ 12 ชั่วโมง คือ ชั่วโมง

4. นำตัวอย่าง 10 นาที ที่กิจกรรมเอนไซม์

รอบต่อนาที เป็นทำการวิเคราะห์

3.6.4 การเ

1. นำหัว CMC ปริมาตร

รเหลว NB และ

2. ใส่เลี้ยงเชื้อ แล้วปี

ม้จมลงในอาหาร

3. นำไป ชั่วโมง คือ ชั่วโมง

งน้ำหนักทุกๆ 12

4. นำตัวอย่าง 10 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส แบบผสม เติงเบน crude enzyme

รอบต่อนาที เป็น

ทำการวิเคราะห์กิจกรรมเอนไซม์เซลลูโลสและปริมาณกลูโคสโดยใช้วิธี Somogyi-Nelson

ทำการวิเคราะห์

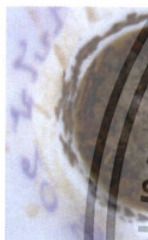
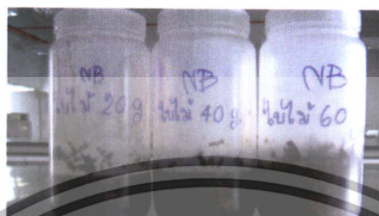
3.6.5 การศึกษาการย่อยสลายใบ ไม้แห้งโดยไม่มีกรใส่เชื้อ

1. เตรียมอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ NB และ CMC ใส่ลงในขวดบ่มที่บรรจุใบ ไม้แห้งที่ 20, 40 และ 60 กรัม ที่โดยกดให้ใบไม้จมลงในอาหารเลี้ยงเชื้อที่เทลงไป แล้วปิดฝาไม่ต้องแน่น

2. นำไปบ่มที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 72 ชั่วโมง โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำหนักทุกๆ 12 ชั่วโมง คือ ชั่วโมงที่ 0, 24, 48 และ 72

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

3. นำตัวอย่างที่เก็บจากข้อ 2 มาปั่นเหวี่ยงแยกตะกอนที่ความเร็ว 5,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เก็บส่วนใสซึ่งเป็น crude enzyme ทำการวิเคราะห์กิจกรรมเอนไซม์เซลลูโลสและปริมาณกลูโคสโดยใช้วิธี Somogyi-Nelson

ภาพที่ 3.2 การย่อย

- ก ด้าน
- ข ด้าน
- ค ด้าน
- ง ด้าน

3.7 การวิเคราะห์

- 3.7.1 วิเคราะห์กิจกรรมของเอนไซม์เซลลูโลสตามวิธีของรุจิกาญจน์ (2546) (ภาคผนวก ข)
- 3.7.2 วิเคราะห์ปริมาณกลูโคสโดยวิธี Somogyi-Nelson (Association of Official Chemists)

3.8 สถานที่ดำเนินการทดลอง

ห้องปฏิบัติการภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร ห้อง D 318 และ D317 สาขาเทคโนโลยีการหมัก คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ 85420 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.9 ระยะเวลาที่ทำการทดลอง

เดือนพฤศจิกายน 2550-มีนาคม 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 การย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8

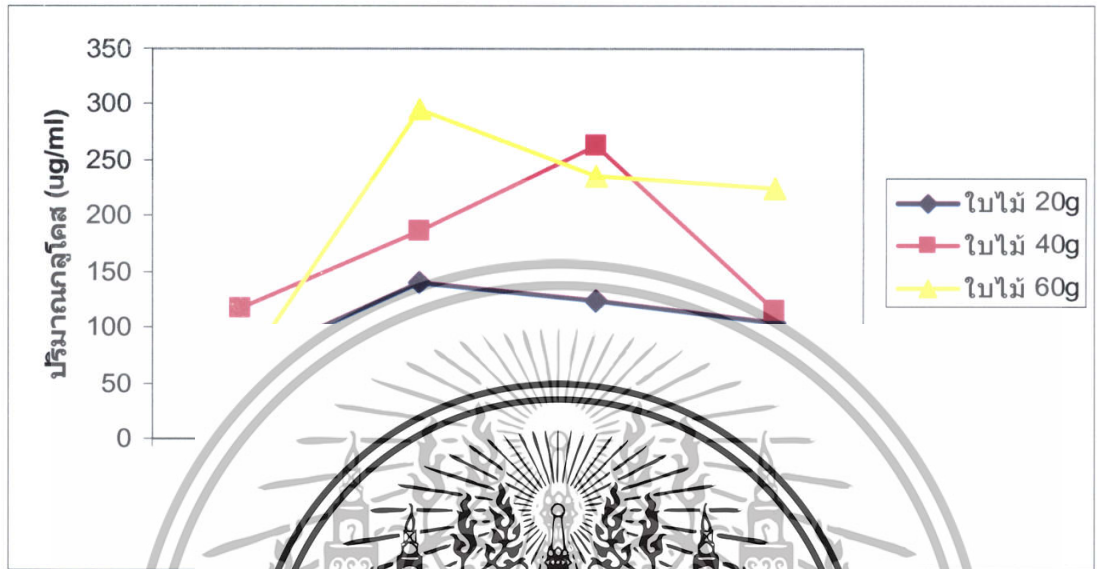
จากการทดลองการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 โดยใช้อาหารเหลว NB และ CMC ปริมาณ 1 กรัม ชั่วโมง ดังแสดง

ชั่วโมง จากนั้น นำที่อุณหภูมิ ยาวคลื่น 520 นา การวิเคราะห์หา กลูโคสแปรผันแล้วเชื้อจะหยุดว่าเกิดการย่อยส ชั่วโมงที่ 24 ไป กลูโคสออกมาสู่ สภาวะที่เหมาะสม ที่ 24 ใบไม้ 60 กรัม ในอาหารเหลว CMC

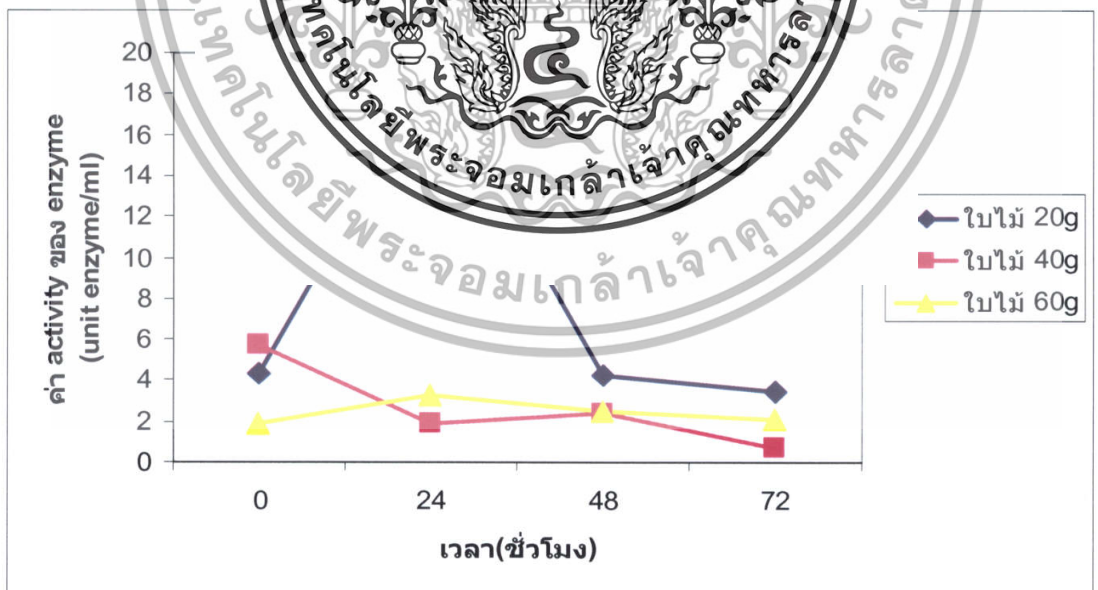
หมักห้องเป็นเวลา 72 อ ที่ 0, 24, 48, และ 72 บต่อนาที เป็นเวลา 10 ยค่าดูคลื่นแสงความ ยสลายเซลลูโลสและ CMC พบว่าปริมาณ มาได้สูงปริมาณหนึ่ง ลดลงด้วย นั่นก็แสดง โคลออกมาสูงสุดคือที่ 72 ชั่วโมง CMC สภาวะที่ผลิต $\mu\text{g} / \text{ml}$ เพราะฉะนั้น sp. strain 8 คือชั่วโมง

ภาพผลการทดลอง

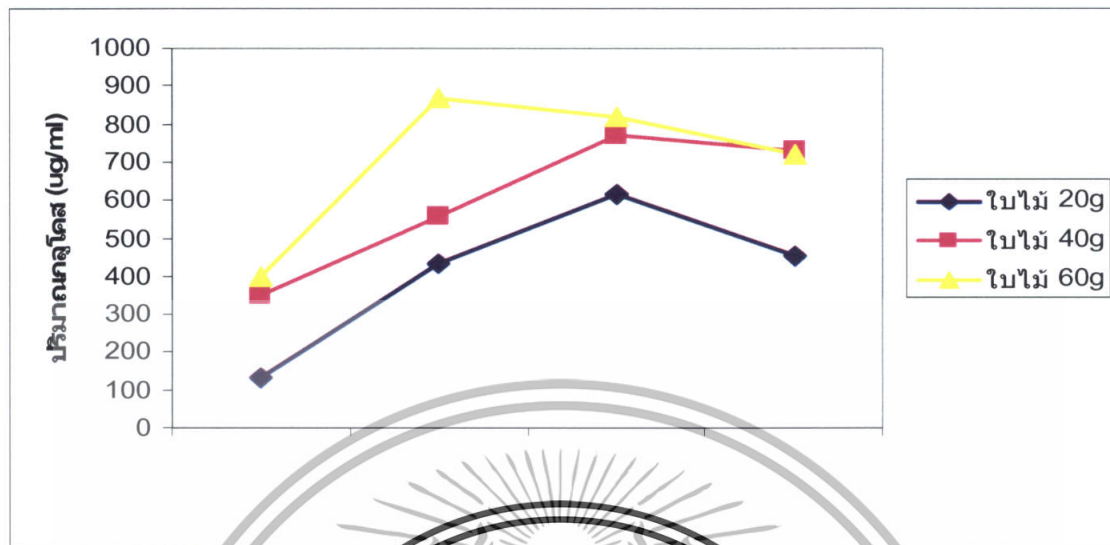

ภาพที่ 4.1 : ผลปริมาณของ *Bacillus* sp. strain 8 ในอาหาร

ภาพที่ 4.2 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ NB เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 : ผลปริมาณ
ใน

Bacillus sp. strain 8

ภาพที่ 4.4 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ CMC เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. strain 17

จากการทดลองการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. strain 17 โดยใช้อาหารเหลว NB และ CMC ปริมาณ 500 มิลลิลิตร ใส่ลงในใบไม้แห้ง 20 , 40 และ 60 กรัม บ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 72 ชั่วโมง ดังแสดงในภาพผลการทดลองและเก็บตัวอย่างน้ำหมักทุกๆ 12 ชั่วโมง คือ ที่ 0, 24, 48, และ 72 ชั่วโมง จากนั้นนำตัวอย่างน้ำหมักไปปั่นเหวี่ยงแยกตะกอนที่ความเร็ว 5,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส และนำส่วนใสซึ่งเป็น crude enzyme มาวัดโดยค่าดูดกลืนแสงความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร จากกราฟที่ 4.5-4.8 วิเคราะห์ปริมาณน้ำตาลจากการย่อยสลายเซลลูโลสและการวิเคราะห์ค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส จากอาหารเหลว NB และ CMC พบว่าปริมาณ

กลูโคสแปรผันต

มาได้สูงปริมาณหนึ่ง

แล้วเชื้อจะหยุดค

การทดลองที่ 4..

เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย

ออกมาได้ในปริ

ใบไม้ 60 กรัม

ออกมาสูงสุดคือ

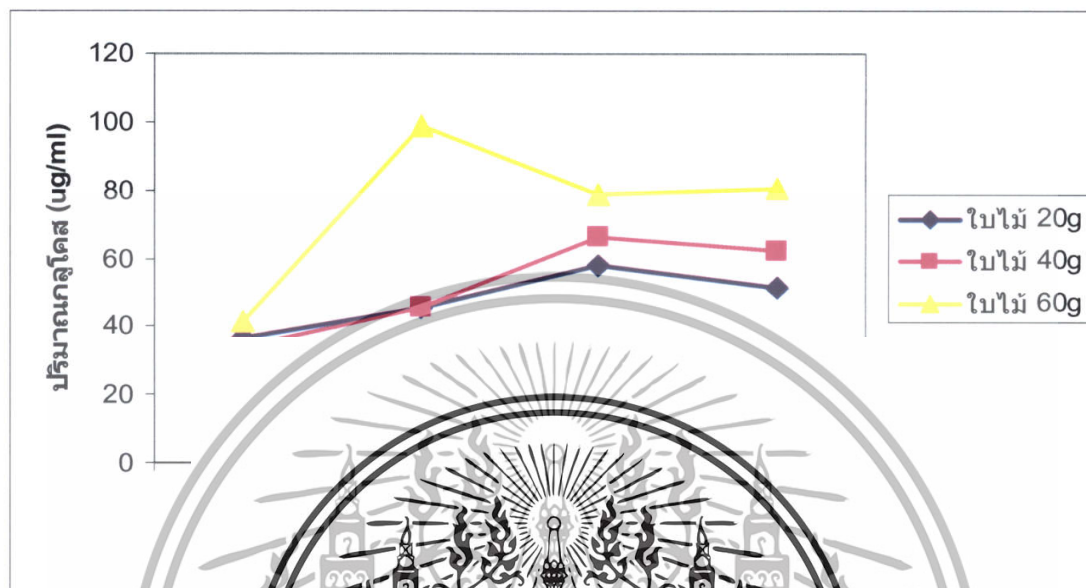
เหมาะสมที่สุดใน

ใบไม้ 60 กรัม

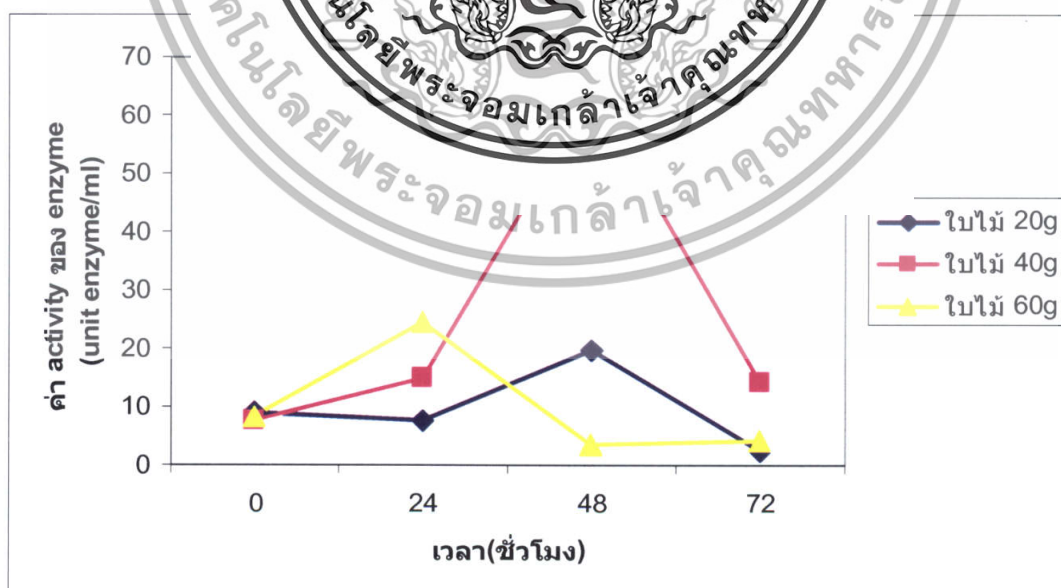

มาได้สูงปริมาณหนึ่ง
ลดลงด้วย แต่จากภาพ
ไซม์เซลลูเลสนั้นมีค่า
ที่สามารถผลิตกลูโคส
สูงสุดคือที่ชั่วโมงที่ 24
สถานะที่ผลิตกลูโคส
เพราะฉะนั้นสถานะที่
in 17 คือชั่วโมงที่ 24

ภาพผลการทดลอง

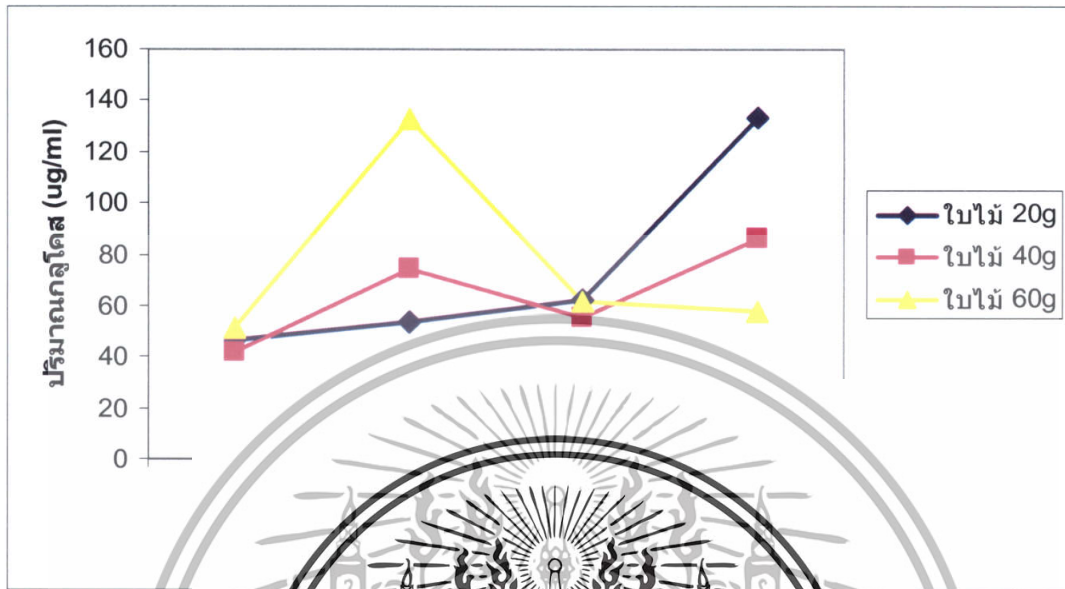

ภาพที่ 4.5 : ผลการทดลองของเชื้อ *Bacillus sp. strain 17* ในอาหาร

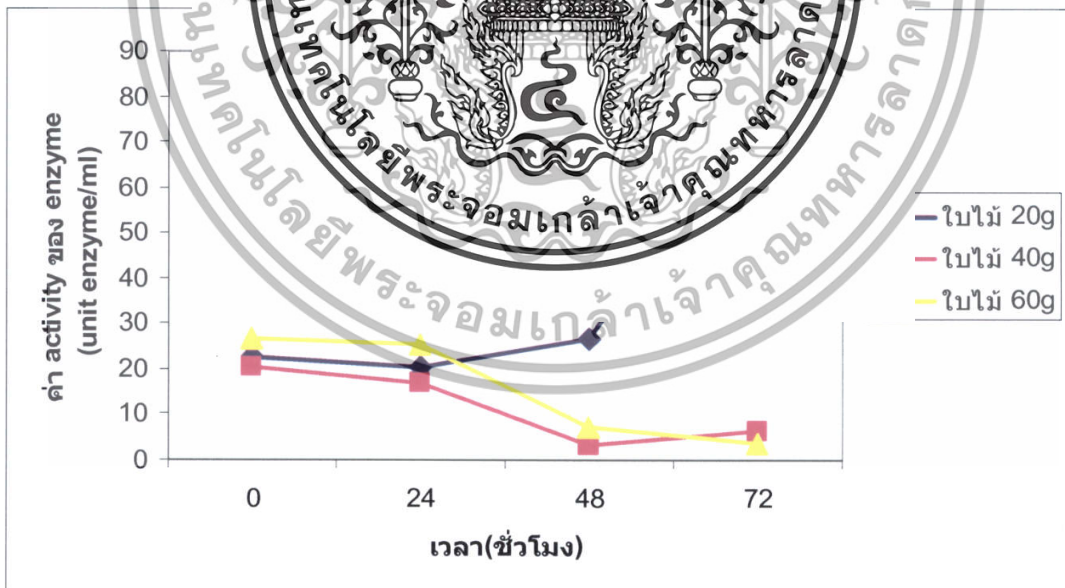

ภาพที่ 4.6 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus sp. strain 17* ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ NB เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 : ผลปรี

ภาพที่ 4.8 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Bacillus* sp. strain 17 ในอาหารเหลวเลี้ยงเชื้อ CMC เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

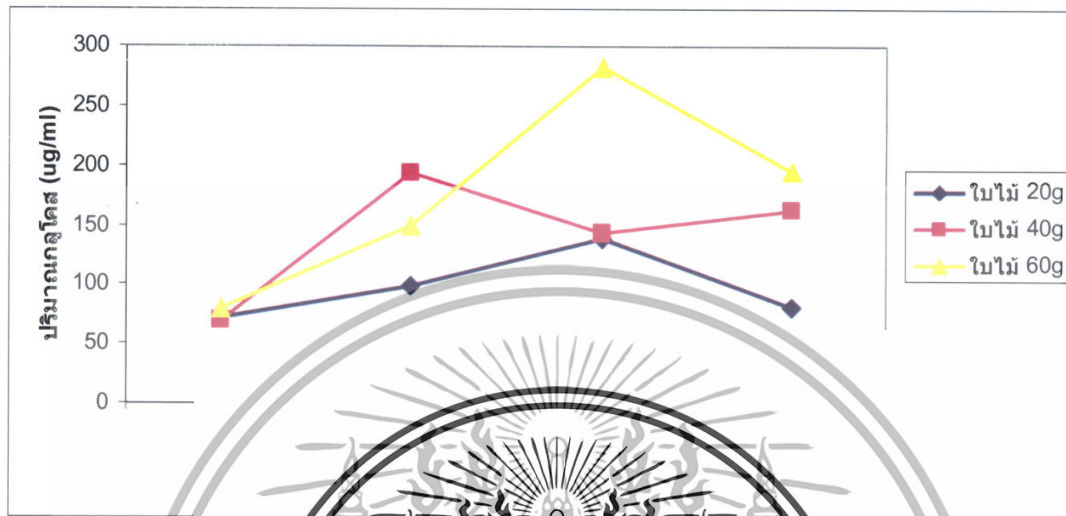
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Leifsonia sp. strain 43*

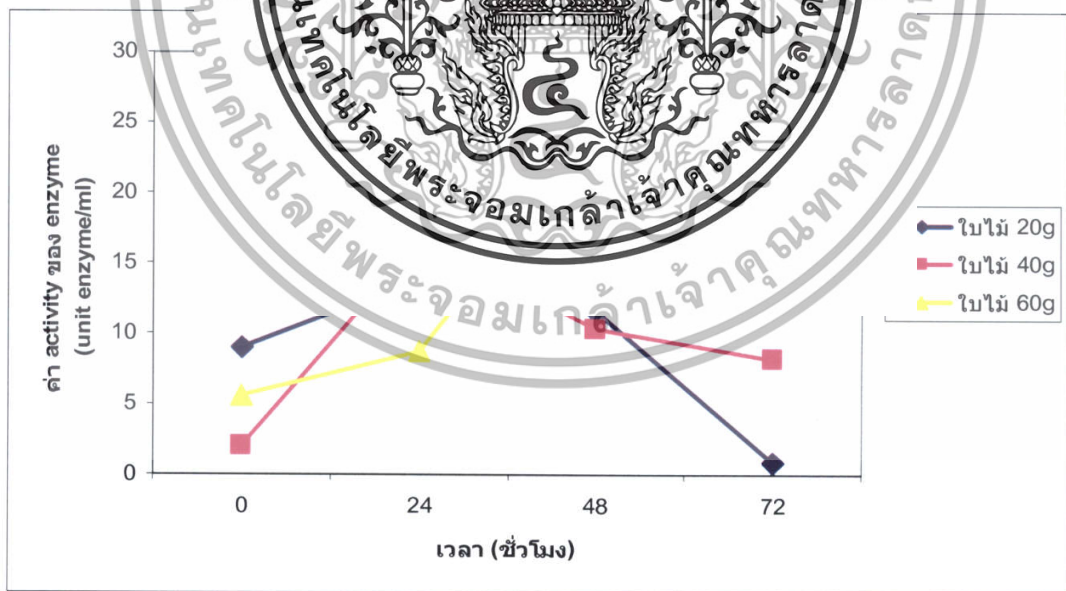
จากการทดลองการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Leifsonia sp. strain 43* โดยใช้อาหารเหลว NB และ CMC ปริมาณ 500 มิลลิลิตร ใส่ลงในใบไม้แห้ง 20 , 40 และ 60 กรัม บ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 72 ชั่วโมง ดังแสดงในภาพผลการทดลองและเก็บตัวอย่างน้ำหมักทุกๆ 12 ชั่วโมง คือ ที่ 0, 24, 48, และ 72 ชั่วโมง จากนั้นนำตัวอย่างน้ำหมักไปปั่นเหวี่ยงแยกตะกอนที่ความเร็ว 5,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส และนำส่วนใสซึ่งเป็น crude enzyme มาวัดโดยค่าดูดกลืนแสงความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร จากกราฟที่ 4.9-4.12 วิเคราะห์ปริมาณน้ำตาลจากการย่อยสลายเซลลูโลสและการวิเคราะห์หาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส จากอาหารเหลว NB และ CMC พบว่าปริมาณกลูโคสแปรผันแล้วเชื้อจะหยุดย่อยสลายเซลลูที่ 48 ใบไม้ 60 กลูโคสออกมาสถานะที่เหมาะสม ชั่วโมงที่ 24 ใบ

กมาได้สูงปริมาณหนึ่งลดลง แสดงว่าการเกิดกมาสูงสุดคือที่ชั่วโมง 72 CMC สถานะที่ผลิต $\mu\text{g/ml}$ เพราะฉะนั้น *nia sp. strain 43* คือ

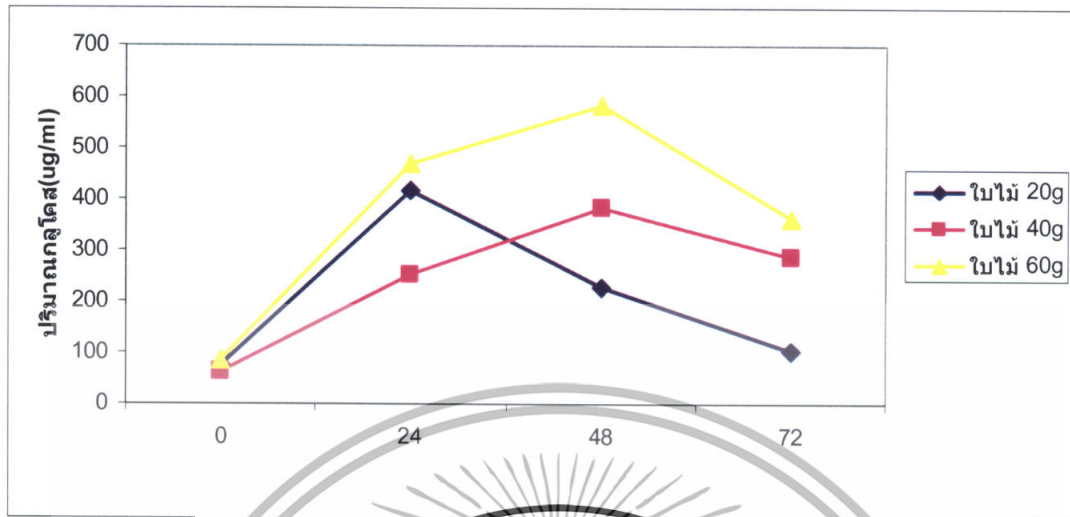

ภาพที่ 4.9 : ผลปรี-
stra

ภาพที่ 4.10 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ *Leifsonia sp.* strain 43 ในอาหารเหลว NB เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 : ฟี

ภาพที่ 4.12 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยเชื้อ

Leifsonia sp. strain 43 ในอาหารเหลว CMC เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การย่อยสลายไบโอดีเซลโดยไมไ่เชื้อ

จากการทดลองการย่อยสลายไบโอดีเซลโดยไมไ่เชื้อเพิ่ม โดยใช้อาหารเหลว NB และ CMC ที่มีไบโอดีเซลปริมาณ 20 , 40 และ 60 กรัม บ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 72 ชั่วโมง และเก็บตัวอย่างน้ำมันทุกๆ 12 ชั่วโมง คือ ที่ 0, 24, 48, และ 72 ชั่วโมง นำมาวิเคราะห์ปริมาณกลูโคสจากการย่อยสลายเซลลูโลสและการวิเคราะห์หาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส ดังแสดงดังภาพที่ 4.13-4.16 โดยไมไ่เชื้อพบว่าปริมาณกลูโคสแปรผันตามค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส คือ เมื่อเชื้อผลิตกลูโคสออกมาได้สูงปริมาณหนึ่งแล้วเชื้อจะหยุดหรือลดค่ากิจกรรมของเอนไซม์ลง ดังนั้นจึงทำให้ปริมาณกลูโคสลดลง แสดงว่าการเกิดย่อยสลายเซลลูโลสในไบโอดีเซลได้ ในกรณีที่ไมไ่เชื้อแล้วมีการย่อยสลายเซลลูโลสในไบโอดีเซล

ในอาหารเหลว

กลูโคส 40.267

ไบโอดีเซล 60 กรัม

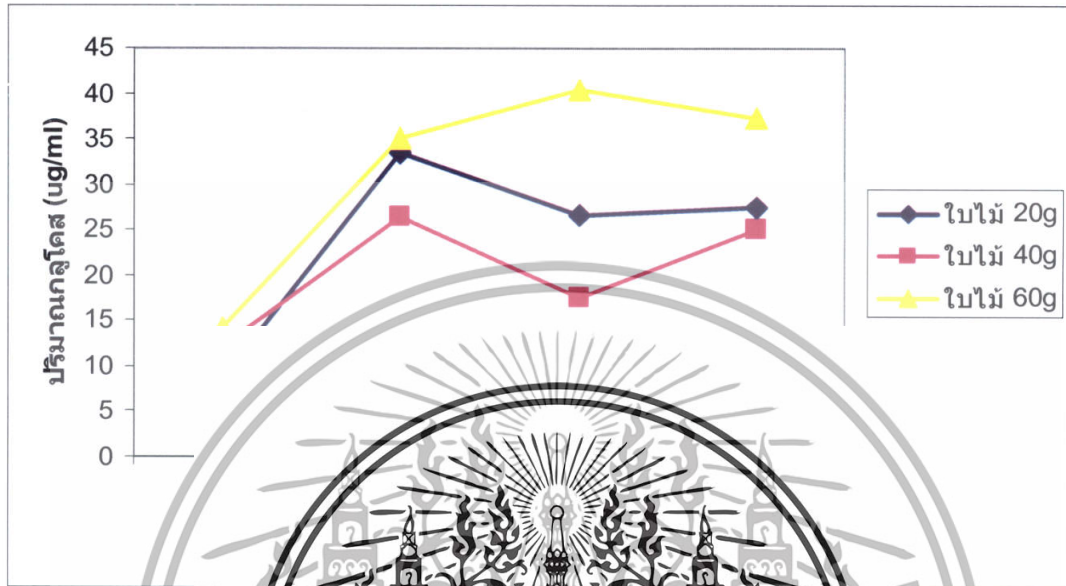
สลายเซลลูโลส

อย่างไรก็ตาม

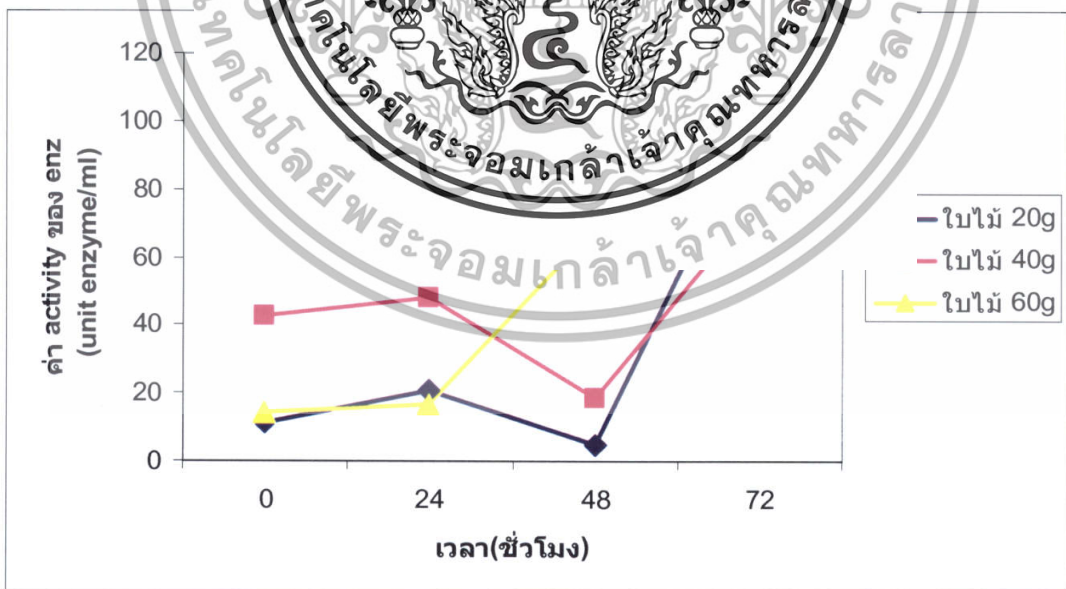
เชื้อแบคทีเรีย

ึ่งที่นำมาทำการทดลองไบโอดีเซล 60 กรัม ให้ปริมาณสูงสุดคือที่ ชั่วโมงที่ 48 ะสมที่สุดในการย่อยอาหารเหลว CMC แต่การย่อยสลายที่มีการใส่

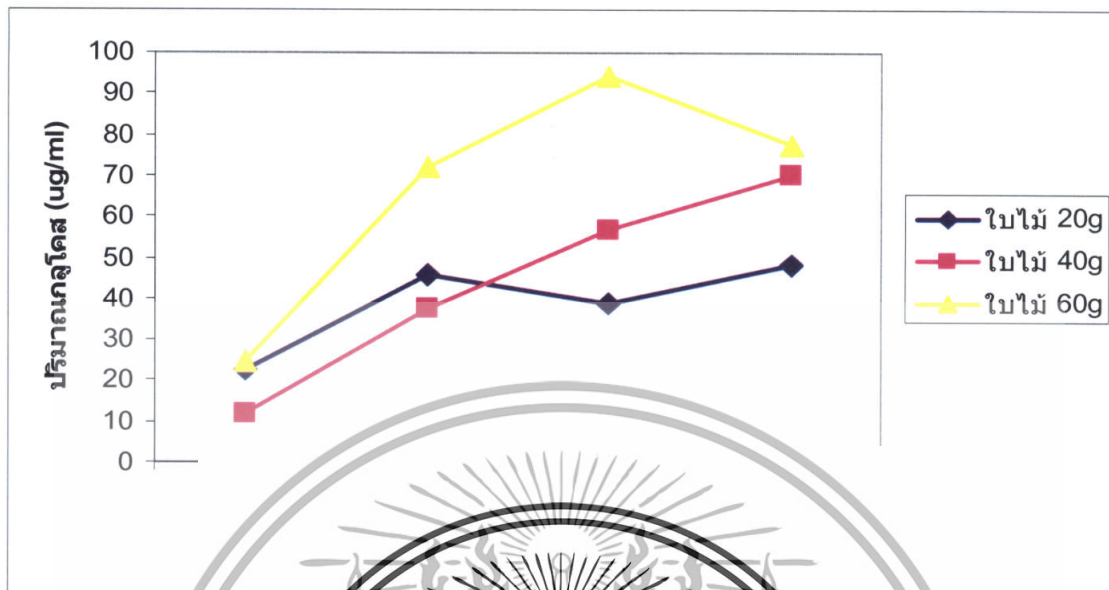

ภาพที่ 4.13 : ผลการวัดปริมาณอะฟลาทอกซินในอาหารที่ใส่ข้าวเพิ่มในอาหาร

ภาพที่ 4.14 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์อะไมเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยใส่ข้าวเพิ่มในอาหารเหลว NB เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 : ผลป

ข้อเพิ่มในอาหาร

ภาพที่ 4.16 : ผลค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสจากการย่อยสลายใบไม้แห้งโดยไมสเชื้อเพิ่มในอาหารเหลว CMC เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองเพื่อศึกษาหาชนิดและสายพันธุ์เชื้อแบคทีเรีย รวมไปถึงถึงสภาวะ แหล่งอาหารและเวลาของการย่อยสลายเซลลูโลสในใบไม้แห้ง พบว่าเชื้อแบคทีเรีย *Bacillus* sp. strain 8 และ 17 และ *Leifsonia* sp. strain 43 มีกิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลสในการย่อยเซลลูโลสในอาหารเหลว CMC ได้ดีกว่าอาหารเหลว NB โดยเชื้อแบคทีเรีย *Bacillus* sp. strain 8 สามารถย่อยสลายเซลลูโลส

ที่ 24 ที่ใบไม้ 6
584.171 $\mu\text{g} / \text{ml}$
132.062 $\mu\text{g} / \text{ml}$
คือ ชั่วโมงที่ 24
ที่สุดคือที่ใบไม้
สลายใบไม้แห้ง
สลายเซลลูโลส
สลาย ปริมาณ
ใบไม้ 60 กรัม แ
กรัม ซึ่งในอาหาร
สลายเซลลูโลส

/ ml ในชั่วโมง
ปริมาณกลูโคส
ปริมาณกลูโคส
าที่ให้ผลดีที่สุด
บไม้ที่เหมาะสม
และการย่อย
เอนไซม์ในการย่อย
ที่เรียในการย่อย
ชั่วโมงที่ 48 ที่
ที่ 48 ที่ใบไม้ 60
B และการย่อย

จากการทดลองนี้ ได้สอดคล้องกับการทดลองศึกษาหาชนิดและปริมาณของแหล่งไนโตรเจนที่เหมาะสมต่อการผลิตเอนไซม์เซลลูเลสของเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้จากแหล่งธรรมชาติ พบว่าเชื้อแบคทีเรีย *Bacillus* sp. strain 8 เป็นสายพันธุ์ที่มีความสามารถในการผลิตเอนไซม์เซลลูเลสได้ (จิตราวดี สมศรี และ นางสาวศุภพร อินทร์พรหม ,2550) นอกจากนี้แบคทีเรียนี้เป็นสายพันธุ์ที่มีความสามารถในการผลิตกลูโคสได้ในปริมาณสูงด้วย ดังนั้นจึงสามารถนำสายพันธุ์นี้ไปทำการศึกษาต่อไปเพื่อนำไปใช้ในระดับอุตสาหกรรม

เอกสารอ้างอิง

การวิจัยเพื่อหาแนวทางการผลิตจากวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

(2547) [online].เข้าถึงได้จาก http://siweb.dss.go.th/article/show_article.asp?article_ID=500

<http://www.sut.ac.th/e-texts/Agri/Ruminant%20Nutrition/unit%205.1.htm>,

จิตราวดี สมศรี, ศุภพร อินทร์พรหม. 2550. การศึกษาชนิดและปริมาณของแหล่งไนโตรเจนที่เหมาะสม ต่อการผลิตเอนไซม์เซลลูเลสของเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้จากแหล่งธรรมชาติ, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.

เซลลูโลส. 2004.

<http://61.19>

<http://www>

ชั้นขรรค์ ปิยซ์

ธรรมชาติเ

พระจอมเกล้า

เทคโนโลยีชีวภาพ

(มหาน).

บาซิลลัส (Bacil

<http://www>

<http://www>

<http://foods>

บาซิลลัส ซีเรียส (*Bacillus cereus*) แผนกวิเคราะห์ข้อมูล ฝ่ายบริการข้อมูลและสารสนเทศ

สถาบันอาหาร โทร. 02 886 8088, กรุงเทพฯ.

บัญญัติ สุขศรีงาม. 2543. จุลชีววิทยาทั่วไป ภาคจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ม.บูรพา,

วารวุฒิ ครุสง์ เทคโนโลยีชีวภาพ ภาค วิชา เทคโนโลยีชีวภาพ คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ม.พระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง.

ปราณี อานเป็รื่อง. 2543. เอนไซม์ทางอาหาร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

ประโยชน์จากวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร [online].เข้าถึงได้จาก :

<http://www.dede.go.th/dede/index.php?id=437>

เทรี่ยจากแหล่ง

าบันเทคโนโลยี

วุทธยา จำกัด

y/analysis/march47_03.pdf

Ntype=4.

er_bacill.htm,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ปีระศักดิ์ ชุ่มพฤษย์. 2543. GMOs ฉบับผู้ประกอบการ. การสัมมนามาตรการและข้อกำหนด
เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารของประเทศในทวีปยุโรป ระหว่าง
วันที่ 14-15 มีนาคม 2543 ณ ห้องประชุมใหญ่ สถาบันฝึกอบรมการค้าระหว่างประเทศ กรม
ส่งเสริมการส่งออก.

ปีระศักดิ์ ชุ่มพฤษย์. 2543. การสร้างสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมและประเด็นปัญหา. เอกสาร
ประกอบการประชุมสัมมนางานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ 16 สิงหาคม 2543 ณ
มหาวิทยาลัย

ปีระศักดิ์ ชุ่มพ

การบริโภค.

รุจิกาญจน์ นาส

แบคทีเรียใน

สุฤทัย ล้ำประเว

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

AOAC (Associ

สมาคมซึ่งมี

วิเคราะห์ใน

งานอาหารและ
ด้อย.

ที่เกี่ยวข้องจาก

สเตายเชลดูโอส.

างการ) :

รฐานของการ

gyi-Nelson

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

อาหารเลี้ยงเชื้อและสารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

1. อาหารเลี้ยงเชื้อ Nutrient agar (NA)

beef extract	3.0	กรัม
peptone	5.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

2. อาหารเลี้ยงเชื้อ

beef extr	.0	กรัม
peptone	.0	กรัม
Agar	5.0	กรัม
น้ำกลั่น		ลิตร

3. อาหารเหลว

$\text{NH}_4\text{H}_2\text{PC}$.0	กรัม
KH_2PO_4	.6	กรัม
K_2HPO_4	.4	กรัม
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$.5	กรัม
Yeast extr	.0	กรัม
CMC	5.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

4. Tris HCl buffer

นำสารละลาย Tris (hydroxymethyl) aminomethane 0.1 M และ HCl 0.1 M ผสมกันจนได้ค่า pH เท่ากับ 7.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์กิจกรรมเอนไซม์เซลลูโลส

1. เตรียมกราฟมาตรฐานกลูโคส

1.1 ชั่งกลูโคส 0.010 กรัม

1.2 นำกลูโคสไปอบที่ 200 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง

1.3 นำกลูโคสที่ได้จากข้อ 1.2 มาผสมกับน้ำ 100 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน

1.4 คูคกลูโคสวางใส่ในหลอดทดลองเป็นปริมาณ 0, 0.5, 1.0, 2.5, 5.0, 7.5 และ 10 มิลลิลิตร

ตามลำดับ และ

ในหลอดทดลอง

ตามลำดับ ดังตา

ความเข้มข้นกลูโคส (ml)	10
น้ำกลั่น (ml)	0

1.5 บีบเปิด

Samogyi 1 มิลลิ

หลอด เต็มน้ำยา

1.6 นำมาเติ

กัน แล้วนำไป

ลิตร เขย่าให้เข้า

ตัวอย่าง

งใช้น้ำกลั่นแทน

1.7 นำค่าที่เด เบนเขย่นกราฟมาตรฐานกลูโคส

2. การวิเคราะห์เอนไซม์เซลลูโลส

เติมสารละลายเอนไซม์ปริมาตร 0.5 มิลลิลิตร ลงในหลอดทดลองที่มีสารละลาย CMC ความเข้มข้นร้อยละ 0.5 ที่ละลายในบัฟเฟอร์ Tris-HCl pH 7.5 ความเข้มข้น 50 มิลลิโมลาร์ ปริมาตร 0.5 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน นำไปบ่มในอ่างที่มีอุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที แล้วนำไปต้มในน้ำเดือด 5 นาที เพื่อหยุดปฏิกิริยา จากนั้นนำมาหว่านน้ำตาลรีดิวซ์ในรูปน้ำตาลกลูโคสที่เกิดขึ้นตามวิธีของ Samogyi method (AOAC) และสำหรับหลอดควบคุมใช้สารละลายเอนไซม์

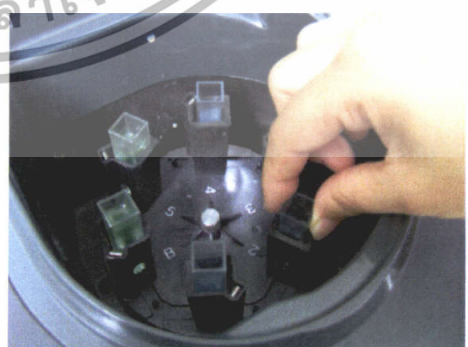
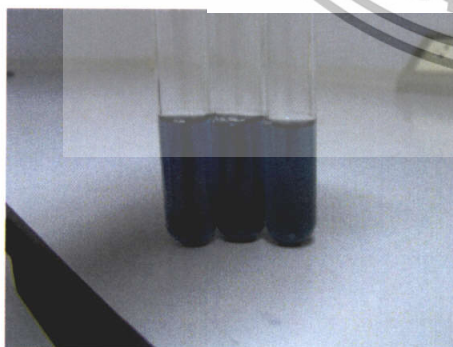
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งนำไปต้มในน้ำเดือดนาน 5 นาที ในการหากิจกรรมของเอนไซม์นำค่าที่ได้มาคำนวณหาปริมาณเอนไซม์

โดยกำหนดให้ 1 หน่วยของเอนไซม์เท่ากับปริมาณเอนไซม์ที่ย่อยสารตั้งต้นได้เป็นกลูโคส 1 ไมโครโมล ต่อนาที ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส โดยใช้กลูโคสเป็นสารมาตรฐานในการเปรียบเทียบปริมาณน้ำตาลที่เกิดขึ้น

การวิเคราะห์หาปริมาณกลูโคส

ปิเปตตัวอย่างน้ำหมักที่เก็บไว้ 0.5 มิลลิลิตร ลงในหลอดทดลองเดิมเข้ายา Samoyi 1 มิลลิลิตร นำไปต้ม
 เขย่าให้เข้ากันแล้ว
 โนเมตร โดยเปรียบเทียบ
 ตัวอย่างจากกราฟ

ก

ง

ภาพภาคผนวกที่ 1 ข ขั้นตอนการวิเคราะห์น้ำตาลกลูโคส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ก ตัวอย่างน้ำหมัก 0.5 มิลลิลิตร และน้ำยา Samogyi 1 มิลลิลิตร
 ข ต้มในน้ำเดือด 15 นาที
 ค เติมน้ำยา Nelson 1 มิลลิลิตร แล้วเติมน้ำกลั่น 2 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน
 ง วัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 นาโนเมตร

การเตรียม reagent

- การเตรียม Samogyi

1. $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ 10 กรัม ปรับปริมาตรให้เป็น 100 มิลลิลิตร
 2. ชั่ง Na_2H sium Tartate 120
 กรัม คนให้ละลาย a_2SO_4 anhydrous
 120 กรัม เมื่อละลาย วัน ถ้ามีตะกอน
 ให้กรองด้วยกระดาษกรอง
 3. ผสมข้อ 1
- การเตรียม
1. ละลาย Zn น 450 มิลลิลิตร
 เติม H_2SO_4 21 มี มิลลิลิตร ผสม
 2. ละลาย เวลา 2 วัน แล้ว
 สารละลายข้อ 1
 นำมาเก็บไว้ใน

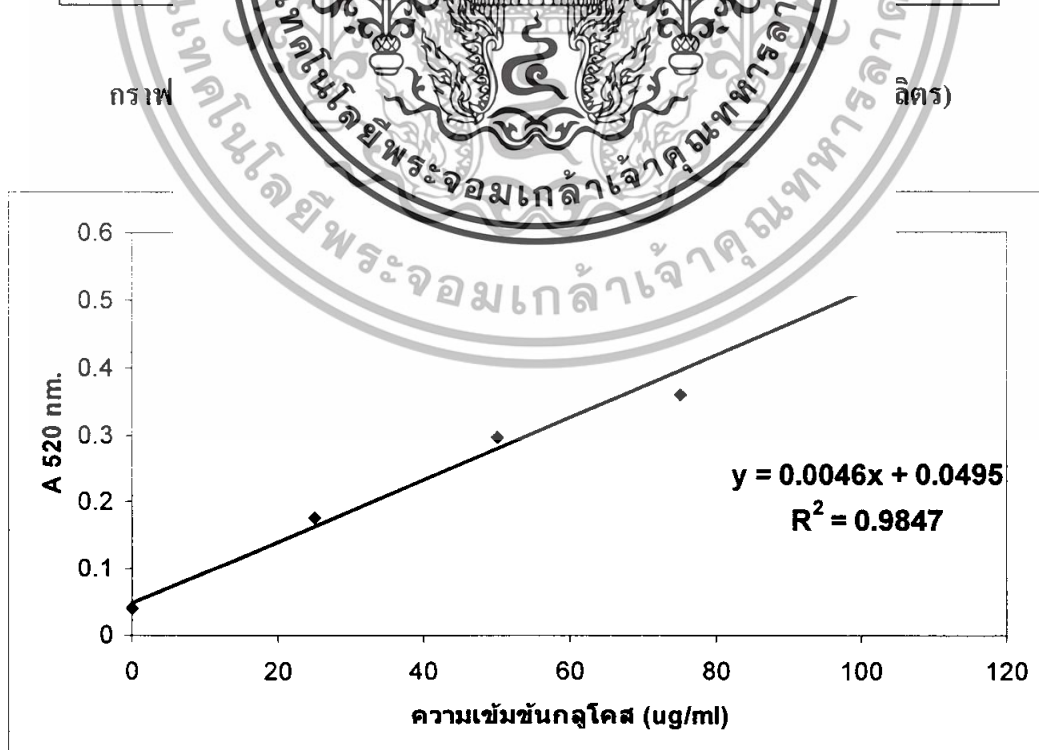
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

กราฟมาตรฐานน้ำตาลกลูโคส

ตารางภาคผนวกที่ 1ค ค่าดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตรของสารละลาย
น้ำตาลกลูโคส

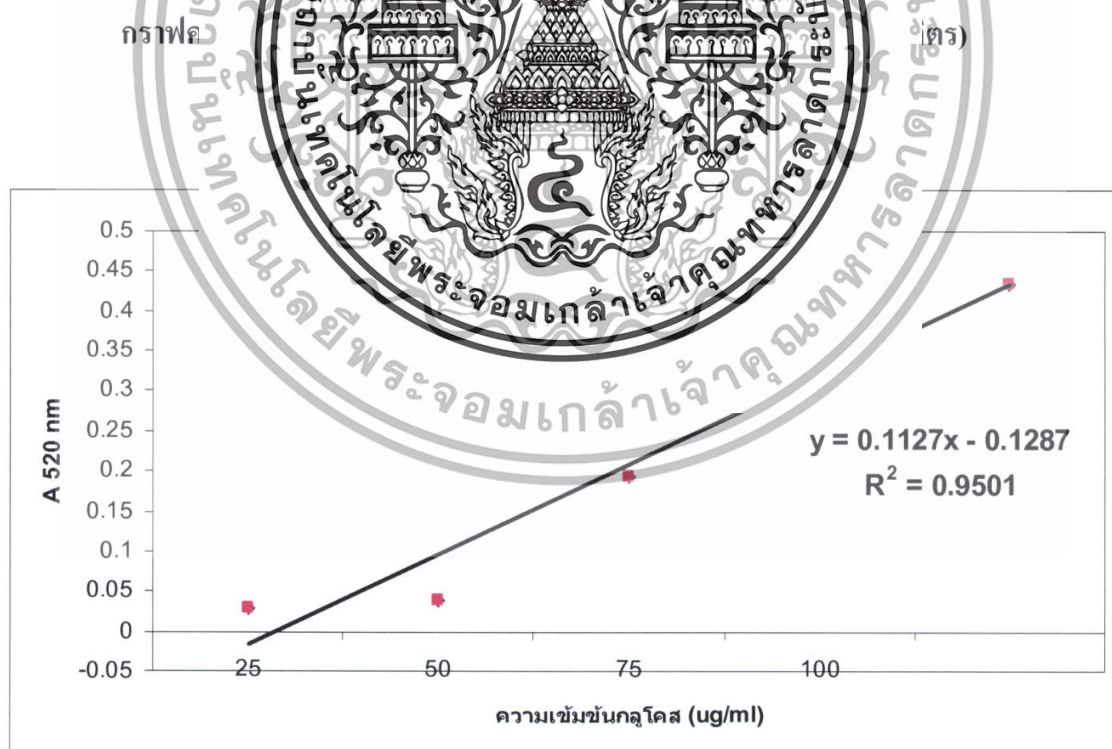
ความเข้มข้นกลูโคส (ไมโครกรัม/มิลลิ)	ค่าการดูดกลืนแสงความยาวคลื่นที่ 520 นาโนเมตร
	0
	165
	96
	96
	91
	335

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2ค ค่าดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตรของสารละลาย
น้ำตาลกลูโคส

ความเข้มข้นกลูโคส (ไมโครกรัม/ มิลลิลิตร)	ค่าการดูดกลืนแสงความยาวคลื่นที่ 520 นาโนเมตร		
	1	2	เฉลี่ย
0	0.034	0.043	0.0385

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคำนวณหาปริมาณน้ำตาล

ตัวอย่างการคำนวณหาปริมาณกลูโคสเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 ในอาหารเลี้ยงเชื้อ NB(การทดลองครั้งที่ 2)

จากกราฟมาตรฐานกลูโคสได้สมการ คือ $Y = 0.0046X + 0.0495$

$$X = \frac{Y - 0.00495}{0.0046}$$

$$X = \frac{0.294 - 0.00495}{0.0046}$$

Dilution factor = (

X คือ ปริมาณกลูโคส

ดังนั้นปริมาณกลูโคส

g/ml

การคำนวณกิจกรรม:

ตัวอย่างคำนวณ unit

1 unit enzyme =

=
=

ถ้า 0.180 มิลลิกรัมกลูโคสที่ถูกปล่อยออกมาใน 30 นาที = 1 unit enzyme

1.000 มิลลิกรัมกลูโคสที่ถูกปล่อยออกมาใน 30 นาที = $\frac{1 \times 30}{0.180}$ unit enzyme

= 0.185 unit enzyme

ตัวอย่างการคำนวณ หากิจกรรมของเอนไซม์เชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 ในอาหารเลี้ยงเชื้อ NB(การทดลองครั้งที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกราฟมาตรฐานกลูโคสได้สมการ คือ $Y = 0.1127X - 0.1287$

$$X = \frac{Y + 0.1287}{0.1127}$$

$$X = \frac{0.280 + 0.1287}{0.1127}$$

$$X = 3.626$$

Dilution factor = No dilute

X คือ ปริมาณกลูโคสที่ได้ในเวลา 30 นาที

∴ แทนค่า = $X (0.185)$ unit enzyme

ใช้ตัวอย่าง 0.5 ml

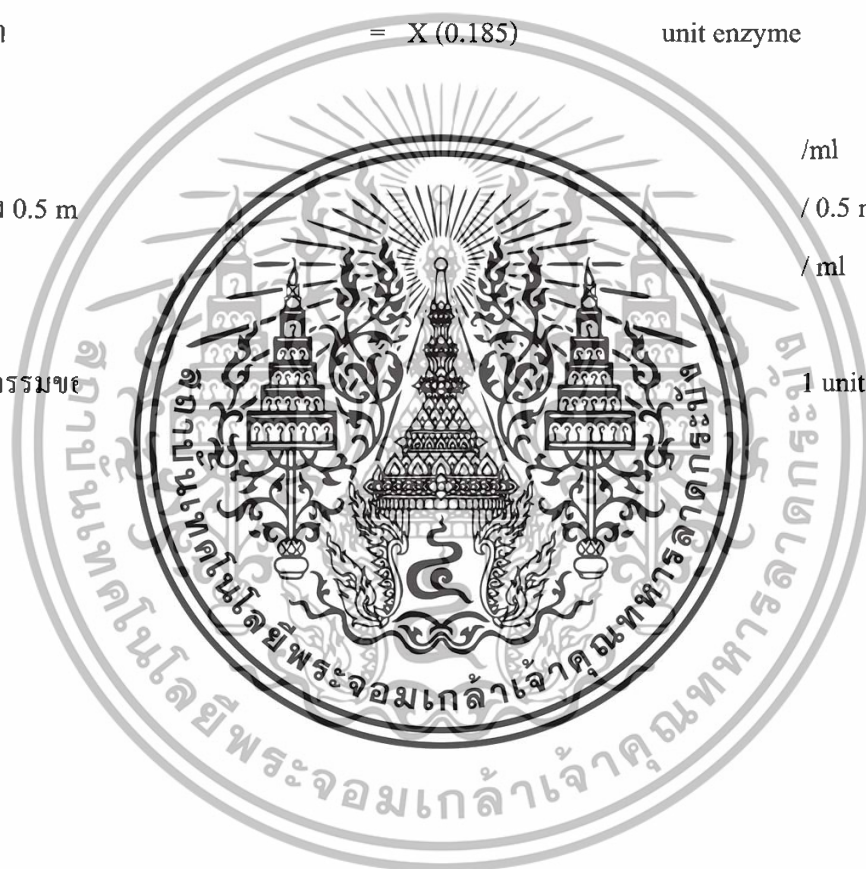
/ml

/ 0.5 ml

/ ml

ดังนั้นกิจกรรมขย

1 unit enzyme/ ml

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

ตารางภาคผนวกที่ 1ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 จาก แหล่งโบไม้
แห้งในอาหารเหลว NB เพื่อศึกษาปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลาย
เซลลูโลส

ชั่วโมงที่	โบไม้ (กรัม)	ปริมาณกลูโคสที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		ค่าการดูดกลืนแสง	ค่าการดูดกลืนแสง	เฉลี่ย
0	20			66.620
	40			116.049
	60			58.808
24	20			141.007
	40			186.272
	60			295.319
48	20			123.153
	40			263.001
	60			235.536
72	20			103.225
	40	175.000	97.826	114.500
	60	264.285	184.782	224.533

หมายเหตุ โบไม้แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ โบไม้แห้งในการ
ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าโบไม้แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 จากแหล่งไบโม่
 แห่งอาหารเหลือ NB เพื่อ ศึกษาหาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส (หน่วยต่อ
 มิลลิลิตร)

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	8.491	0.165	4.328
	40	9.481	1.934	5.707
	60			1.853
24	20			19.035
	40			1.834
	60			3.278
48	20			4.2085
	40			2.356
	60			2.495
72	20			3.404
	40			0.650
	60			2.057

หมายเหตุ ไบโม่แห่งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห่งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห่งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 จากแหล่งไบโม่
 แห่งอาหารเหลว CMC เพื่อศึกษาปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลาย
 เซลลูโลส

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ปริมาณกลูโคสที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	77.589	183.695	130.642
	40	24.040	619.479	351.694
	60			401.368
24	20			435.344
	40			557.608
	60			867.311
48	20			617.231
	40			768.707
	60			819.794
72	20			453.551
	40			730.818
	60			719.522

หมายเหตุ ไบโม่แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห้งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 4ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 8 จากแหล่งไบโม่
 แห่งนี้อาหารเหลว CMC ศึกษาหาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส (หน่วยต่อ
 มิลลิลิตร)

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	4.955	1.364	3.159
	40	1.321	1.787	1.554
	60			3.089
24	20			4.195
	40			16.066
	60			16.417
48	20			9.092
	40			27.760
	60			4.628
72	20			3.384
	40			17.345
	60			4.352

หมายเหตุ ไบโม่แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห้งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 5ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 17 จากแหล่งใบไม้
แห้งในอาหารเหลว NB เพื่อศึกษาปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลาย
เซลลูโลส

ชั่วโมงที่	ใบไม้ (กรัม)	ปริมาณกลูโคสที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	68.035	4.766	36.400
	40	-----	-----	33.693
	60			41.345
24	20			45.801
	40			45.677
	60			98.924
48	20			57.751
	40			66.457
	60			78.394
72	20			51.256
	40			62.250
	60			80.102

หมายเหตุ ใบไม้แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ใบไม้แห้งในการ
ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าใบไม้แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 6 ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 17 จากแหล่งไบโม่
 แห่งในอาหารเหลว NB ศึกษาหาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส (หน่วยต่อ
 มิลลิลิตร)

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	12.751	5.371	9.061
	40	10.000	4.000	7.464
	60			8.210
24	20			7.448
	40			14.848
	60			24.424
48	20			19.483
	40			63.889
	60			3.588
72	20			2.306
	40			14.254
	60			4.045

หมายเหตุ ไบโม่แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห้งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 7ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 17 จากแหล่งไบโม่
 แห่ง ในอาหารเหลว CMC เพื่อศึกษาปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลาย
 เซลลูโลส

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ปริมาณกลูโคสที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	77.678	15.856	46.767
	40	67.500	15.412	41.456
	60			51.614
24	20			53.812
	40			74.054
	60			132.062
48	20			61.906
	40			55.107
	60			61.504
72	20			133.463
	40			85.681
	60			57.886

หมายเหตุ ไบโม่แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห้งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 8 ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Bacillus* sp. strain 17 จากแหล่งไบโม่แห่งในอาหารเหลว CMC ศึกษาหาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส (หน่วยต่อมิลลิลิตร)

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	43.38	1.669	22.524
	40	39.050	1.418	20.234
	60			26.626
24	20			20.301
	40			16.866
	60			25.054
48	20			26.676
	40			3.222
	60			6.881
72	20			80.645
	40			6.393
	60			3.633

หมายเหตุ ไบโม่แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห้งในการทดลองครั้งที่ 1 มีความสกรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 9ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Leifsonia* sp. Strain 43 จากแหล่งไบโม่
 แห่ง ในอาหารเหลว NB เพื่อศึกษาปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลาย
 เซลลูโลส

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ปริมาณกลูโคสที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	124.107	21.460	72.783
	40			69.582
	60			79.192
24	20			98.893
	40			194.317
	60			149.437
48	20			139.517
	40			142.637
	60			282.160
72	20			80.959
	40			162.172
	60			195.015

หมายเหตุ ไบโม่แห่งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห่งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห่งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 10 ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Leifsonia* sp.strain 43 จากแหล่งไบโม่
 แห่งนี้อาหารเหลว NB เพื่อศึกษาหาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส (หน่วยต่อ
 มิลลิลิตร)

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	14.860	3.060	8.975
	40			2.054
	60			5.596
24	20			13.923
	40			16.583
	60			8.750
48	20			11.582
	40			10.285
	60			24.572
72	20			0.879
	40			8.168
	60			13.568

หมายเหตุ ไบโม่แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ไบโม่แห้งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าไบโม่แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 11ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Leifsonia* sp. strain 43 จากแหล่งใบไม้
 แห่งในอาหารเหลว CMC เพื่อศึกษาปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลาย
 เซลลูโลส

ชั่วโมงที่	ใบไม้ (กรัม)	ปริมาณกลูโคสที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	141.964	12.710	77.337
	40			61.325
	60			84.797
24	20			416.093
	40			252.177
	60			468.078
48	20			227.370
	40			381.083
	60			584.171
72	20			102.997
	40			287.589
	60			360.869

หมายเหตุ ใบไม้แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ใบไม้แห้งในการ
 ทดลองครั้งที่ 1 มีความสกปรกและมีความชื้นมากกว่าใบไม้แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2
 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 12ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของเชื้อ *Leifsonia* sp. strain 43 จากแหล่งใบไม้แห้งในอาหารเหลว CMC เพื่อศึกษาหาค่ากิจกรรมของเอนไซม์เซลลูเลส (หน่วยต่อมิลลิลิตร)

ชั่วโมงที่	ใบไม้ (กรัม)	ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร		
		การทดลองครั้งที่ 1	การทดลองครั้งที่ 2	เฉลี่ย
0	20	7.930	0.591	4.260
	40			11.943
	60			1.939
24	20			24.432
	40			21.437
	60			8.485
48	20			20.732
	40			20.116
	60			18.958
72	20			7.227
	40			8.746
	60			19.081

หมายเหตุ ใบไม้แห้งที่นำมาทำการทดลองในครั้งที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันคือ ใบไม้แห้งในการทดลองครั้งที่ 1 มีความสปรกและมีความชื้นมากกว่าใบไม้แห้งที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 ซึ่งมีความสะอาดและแห้งมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 13ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของน้ำหมักที่ไม่ใส่เชื้อเพิ่มจากแหล่งไบโม่แห้งในอาหารเหลว NB และ CMC เพื่อศึกษาหาปริมาณกลูโคส ($\mu\text{g} / \text{ml}$) จากการย่อยสลายเซลลูโลส

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ปริมาณกลูโคสที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร	
		อาหารเหลว NB	อาหารเหลว CMC
0	20	8.750	22.678
	12	12.115	11.596
	12	12.115	542
24	12	12.115	714
	12	12.115	410
	12	12.115	964
48	12	12.115	317
	12	12.115	507
	12	12.115	107
72	12	12.115	482
	12	12.115	732
	12	12.115	535

หมายเหตุ ไบโม่แห้งมีความชื้นและความสกปรกค่อนข้างมาก ดังนั้นเมื่อไม่มีการใส่เชื้อเพิ่มในการย่อยสลายไบโม่แห้งจึงสามารถมีค่ากิจกรรมในการย่อยสลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 14ง ผลการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 520 nm. ของน้ำหมักที่ไม่ใส่เชื้อเพิ่มจากแหล่ง
ไบโม่แห่งในอาหารเหลว NB และ CMC เพื่อศึกษาหาค่ากิจกรรมของ
เอนไซม์ เซลลูโลส (หน่วยต่อมิลลิลิตร)

ชั่วโมงที่	ไบโม่ (กรัม)	ค่ากิจกรรมของเอนไซม์ที่ค่าการดูดกลืนแสงที่ ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร	
		อาหารเหลว NB	อาหารเหลว CMC
0	20	11.464	5.746
	40	12.312	4.356
24			562
			645
			860
48			227
			935
			080
72			712
			625
			511
			581

หมายเหตุ ไบโม่แห้งมีความชื้นและความสกปรกค่อนข้างมาก ดังนั้นเมื่อไม่มีการใส่เชื้อเพิ่มในการย่อยสลาย
ไบโม่แห้งจึงสามารถมีค่ากิจกรรมในการย่อยสลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวนันทน์ภัส แก้วทิพย์กิจ

- เกิดวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2529
- สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนอนุสาสน์วิทยา พ.ศ. 2540
- สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พ.ศ. 2546
- จบการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นายสรุจน์ วีรวัต

- เกิดวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2540
- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพัฒนาการเกษตร พ.ศ. 2546
- จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพัฒนาการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นางสาวสุพัชชา

- เกิดวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2546
- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพัฒนาการเกษตร พ.ศ. 2546
- สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พ.ศ. 2546
- จบการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ.2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้